

"אלו הם אורחים מארץ-הקודש"

הרב ישראל-צבי גליצנשטיין

הפעם - לאחר 'קדושה', הסתובב הרבי ועמד כשפניו
הק' לעבר הקהל, ובחן את כל הנוכחים במניין - שכאמור
לא היו יותר מעשרים אנשים. כך עד שהגיעו ל'מודים'
- הרבי עומד, מאוד 'אויפגעלייגט', ובחן כל-אחד ואחד
מהנוכחים. זה היה י"א ניסן מיוחד מאוד. המבט החודר
של הרבי, לא יישכח ממני

י"א ניסן תשל"ו. הרב גליצנשטיין מגיש לרבי את מפתח העיר אילת

"ודבר בעתו - בסמיכות לי"א ניסן"

הרב גליצנשטיין הואיל לשתף את קהל קוראי 'תחינו' במספר מענות ומכתבים שקיבל בקשר עם חודש ניסן וי"א ניסן, ותודתנו העמוקה נתונה לו על כך.

על דו"ח מ'מבצע מצה' בשנת תשמ"ח, כתב הרבי: **כן יבשר טוב תכה"י** [יבשר טוב תמיד כל הימים] ובהוספה ולחהפכו"ש [ולחג הפסח כשר ושמח]

ממכתב המזכיר הריב"ק ביום י"ז אד"ש ה'תשל"ח: "במענה להפתקא ע"ד נסיעתו לכאן ליום ט' ניסן הבע"ל, הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לענות: הרי בימי חה"פ - ביכולתו לעשות בעירו גדולות ונצורות ואיך ירח משם וכו'!!?!!".

מענה על דו"ח מ'מבצע מצה':
נת' ות"ח
ודבר בעתו -
בסמיכות לי"א ניסן
אזכיר עה"צ

מענה על הדו"ח דחודש אדר תשמ"ח:
נת' ות"ח.
ודבר בעתו -
בסמיכות לר"ח ניסן חודש הגאולה.
ודשנת הקהל.
אזכיר עה"צ

בסמיכות להדלקת נרות - לא נכח באותה שעה במקום. והנה, לפתע, הרבי מגיע מהאהל. שעה לפני הדלקת הנרות. [כאשר הרבי נכנס ל770 בחזרתו מהאהל, תמיד היה נוטל את ידיו הק' בכיור שבסוף המסדרון, עליד חדרו של הרב חדקוב. באותה הזדמנות לא היה בכיור ספל, ואני רצתי למטה וזכיתי להביא ספל מפלסטיק...]

לאחר מספר דקות נכנס הרבי לתפילת מנחה, ופניו הק' מאירות באופן מיוחד, הרבי היה מאוד 'אויפגעלייגט'. כרגיל בערבי שבתות, הרבי התפלל במקומו שמימין הארון קודש, ולא במקום בו התפלל בתפילות יום חול - בשולחן שמשמאל הארון קודש.

פעמים רבות, בפרט בערבי שבתות, היה הרבי נשען בעת חזרת הש"ץ כשעיניו הק' סגורות. ואילו הפעם - לאחר 'קדושה', הסתובב הרבי ועמד כשפניו הק' לעבר הקהל, ובחן את כל הנוכחים במניין - שכאמור לא היו יותר מעשרים אנשים. כך עד שהגיעו ל'מודים' - הרבי עומד, מאוד 'אויפגעלייגט', ובוחן כל אחד ואחד מהנוכחים. זה היה י"א ניסן מיוחד מאוד. המבט החודר של הרבי, לא יישכח ממני.

...

גם בשנת תשל"ו, הייתי אצל הרבי בי"א ניסן. באותה התוועדות, הגישו לרבי מתנות רבות, ואני - שכבר התחלתי לפעול בשליחות הרבי בעיר אילת - הבאתי את מפתח העיר אילת, ששלח ראשה"עיר.

לכל אחד מאלו שהגישו מתנות, אמר הרבי משהו אחר. כאשר אני עברתי, ואמרתי שזה המפתח, הרבי לקח מידי את הקופסה, שהייתה נעולה במנעול קטן. לקח לרבי מעט זמן לפתוח את המנעול, ואני ניסיתי לשים את אצבעי בכדי

שמדברים על מאורעות י"א ניסן אצל הרבי, עומד חי בזכרוני דבר אחד: עד לשנת תשל"ח הרבי היה מתוועד במוצאי י"א ניסן, ומאז - באור לי"א ניסן; בבוקר י"א ניסן הרבי היה מגיע ל770, נוסע למקווה, מתפלל, ולאחר מכן נוסע לאהל הרבי הריי"צ, ונמצא שם לאורך כל היום. ללמדנו, כיצד חסיד צריך לנהוג ביום ההולדת שלו...

...

עובדה מעניינת שאולי לא רבים יודעים אודותיה, הייתה כאשר בשנת תשל"ב הוציא הרבי את ה'הגדה של פסח' שלו בהוצאה מיוחדת לי"א ניסן. כריכת ה'הגדה' הינה בצבע תכלת, ועל גביה המילים "י"א ניסן - שבעים שנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א". כל מי שנכנס ל'יחידות' באותם ימים - וכמובן לא היו אלה רבים, יחסית - זכה לקבל מידי הרבי 'הגדה' כזו. רעייתי שתחי', הייתה באותם ימים נערה צעירה. היא יצאה מרוסיה ונסעה אל הרבי, וגם היא זכתה לקבל ב'יחידות' את ה'הגדה' הזו.

...

בשנת תשל"ג, י"א ניסן חל ביום שישי. כרגיל בי"א ניסן, הרבי נסע לאהל. בדרך כלל, כאשר הרבי נסע לאהל ביום שישי, חזר ל770 מאוד מאוחר, ממש בסמיכות להדלקת נרות.

אולם הפעם, נכונה לנו הפתעה:

היה זה כשעה לפני כניסת השבת. 770 היה ריק למדי, הקהל - שהיה רגיל לכך שכאשר הרבי נמצא באהל, חוזר

הרבי משוחח עם הרב פופקא בהגיעו 770

שהרבי יגיע, ומדבר עם הרבי עליד המכונת. באותו היום, ראינו שהרב פופקא עומד וממתין לרבי, והבנו שהוא עומד בכדי לדבר עם הרבי.

ואכן, כשהרבי הגיע ויצא מהמכונת, דיבר עם הרב פופקא במשך כחמש דקות. הרבי דיבר בלהט גדול, ובמהלך הדיבור אף עשה תנועות בידי ו באצבעותיו הק'. כעבור כחמש דקות, החל הרבי לצעוד לכיוון הדלת הראשית של 770, כשתוך כדי הרבי ממשיך לדבר עמו.

בלבי עלה הרהור, שהנה הרבי עובר, ואפילו לא יראה אותנו...

ואז, כשהרבי עובר עלידינו, בסמוך לשלושת מדרגות המבוא ל770, הרבי עוצר, מסתובב, מסתכל על אשתי, מחייך חיוך רחב, ואמר לרב פופקא תוך שהוא מצביע עלינו: "דאס איז געסט פון ארץ-הקודש" [אלו הם אורחים מארץ-הקודש], והרבי אמר לו שוב: "דאס איז געסט פון ארץ-הקודש", כשחייך רחב נסוך על פניו הק'.

לאחר-מכן אמר לו הרבי עוד מספר מילים, עלה במדרגות ונכנס ל770.

ביום בו נסענו בחזרה לארץ-הקודש, עמדנו לאחר תפילת מנחה בפתח 'גן-עדן-התחתון' בכדי לקבל ברכת פארט געזונטערהייט'. מספר דקות לאחר-מכן, קרא לי הרב חדקוב, ואמר שכרגע הרבי הורה לו באמצעות הטלפון הפנימי שהרבי רוצה לשלם לנו - לי, לאשתי ולשני הילדים - את כל הוצאות הנסיעה מאילת עד כאן ומכאן עד אילת... בצ'ק, ובאם אני רוצה - אפשר גם במזומן... ■

ה'הגדה של פסח' שיצאה לכבוד י"א ניסן תשל"ב

ללחוץ על כפתור הפתיחה של המנעול. באותו רגע, הזיז הרבי מעט את הקופסה הצידה...

כעבור שניה, פתח הרבי את הקופסה. בתוכה היה המפתח, וכן מכתב מראש העיר. הרבי פתח את המכתב וקראו, בשעת ההתוועדות!

שמו של ראש-העיר היה מר גד כ"ץ. הרבי שאל: "ער איז א כהן?" [האם הוא כהן?]. עניתי בחיוב, והרבי אמר: "זאג לחיים פאר זיך און פאר זיי, און זאל זיין בהצלחה רבה!" [אמור לחיים בשבילך ובשבילם, ושיהיה בהצלחה רבה].

כעבור זמן, נכנסתי ל'יחידות', והרבי מסר עמי כסף בכדי למסור לראש-העיר לשם "בניין אילת". הרבי אמר: "דאס איז מיין השתתפות אין בנין אילת. און בנין אילת קען זיין אז ער נעמט די געלט, און גיט דאס אויף ביטחון, ווייל אילת איז לעבן גרעניץ, און ס'איז דא דארטן אראבער, און ס'איז דא א עניין פון ביטחון. קען ער נעמען די געלט און געבן פאר ביטחון. איז נישט דאס איז מיין כוונה "בניין אילת". "בנין אילת" איז מיין כוונה איז, ער זאל מאכן מיט די געלט גוטע זאכן פאר אידן אין אילת. גיט ביטחון, גיט אראבער, נאר פאר אידן אין אילת" [זוהי השתתפותי בבניין אילת. ובנין אילת יכול להיות שלוקחים את הכסף, ומקדישים אותו לשם בטחון, שכן אילת נמצאת ליד גבול, ומצויים שם ערבים, וזהו עניין של ביטחון. יכול היה הוא לקחת את הכסף לשם ביטחון. אך לא זו כוונתי "בניין אילת". "בניין אילת" שעליו כוונתי הוא, שיעשה עם הכסף דברים טובים בשביל יהודים באילת. לא ביטחון, לא ערבים, רק בשביל יהודים באילת].

...

בשנת תשמ"מ נסעתי יחד עם בני משפחתי לרבי לרגל י"א ניסן. באותה עת המשפחה כללה אותי, את אשתי, ואת שני בניי. הגענו ביום ט' ניסן לרבי. ובבוקר, בשעת בוא הרבי מביתו, עמדנו ליד המדרגות בכניסה ל770, עליד מקום סוכתו של הרבי.

היה רב בשם הרב חיים-יצחק פופקא, חבר 'אגודת הרבנים בארה"ב', שמפעם-לפעם היה מגיע ל770, ממתין